

Haldun Çağlayan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Haldun Çağlayan (1962-)

Sivas doğumlu. Tıp doktoru. Elazığ, Ağrı, Ankara, Sivas ve Şirnak'ta yaşadı. Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi mezunu sanatçı, Antalya'da adli tabip, acil hekimi ve turizm hekimi olarak çalışmaktadır. Evlidir, Bilge Çınar adında bir delikanlının babasıdır.

Şiir ve yazıları Akdeniz Sanat, Kedi, İnsan, Bahçe, Morca, Sombahar, İblis, Lara Sanat, S'imge vb. dergilerde yayımlandı.

Şair, 1999-2000 yıllarında, 'Sanat yapıtlarının dolaysızca paylaşımından yararlıdır' sloganıyla, ücretsiz Çınar Şiir Seçkisi'ni 11 ay boyunca yayınlamıştır. Halen, Lara Hastanesi'nce yayınlanan ücretsiz Lara Hastanesi ve Sanat dergisinin yayın koordinatörlüğünü yapmaktadır.

Aynı zamanda besteci ve yorumcu olan şair, 1984 yılında Mayıs Müzik Topluluğu'nu kurdu. 1987 yılında 'Gülizar' adlı albümü yayınlanan topluluk 1988 yılında dağıldı. Linkler sayfasından şairin özgün müzik yapıtlarına ulaşabilirsiniz.

Eserleri:

Caz ve Çocuk (1991, Akdeniz Yayınevi) , Ölü Doğmuş Şiirler (1996 Akdeniz Yayınevi) . (Bu kitapları E-kitap olarak sitede çok yakında bulabileceksiniz.)

Duvarada adlı deneme-şiir ve Şehirler adında düz-şiir yapıtları yayına hazır halde beklemektedir. (Bu kitapları E-kitap olarak sitede bulabileceksiniz.)

Kara Şiirler ve Tül Gümüş adında iki şiir kitabı, Encyclopedia, Aedificium, Kitap ve Çöl Vaazları adında dört deneme kitabı, Kır(ı) k, Yaşamak Harbiden Güzel Şeymiş Be Ağ'bim ve Diyalektik adında üç roman, Baksa Tabiban-ı Cihan Yareme adlı bir anı, Çınarlar adında bir mektup kitabı, şairin kafasındaki ve tezgahındaki kitaplarıdır.

MP3 şiirlerinde arka fonda kullanılan müzikler, şairin, deneysel bilgisayar müziği yapıtlarıdır. (Yakında...)

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 1.Sunu

Ç o c u k

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 1a.Denize Giden Çocuk

denizden dönüyorum, hepsi denize inen dar sokaklardan
gün solgunu perdeler, hüsnüyusuf, çılgın hanımelleri
tek başına çocuğuyum kasabanın, meczubu
kururtulmuş çiçekler topluyorum dağlardan
kalın kitaplar okuyorum, içim çiçekleniyor
mektuplar yolluyorum, bin ağızlı bir ahtapot, bütün kollarım bitkin
rüzgarla uçup gidiyor aklım

Iodosçuşu kasabanın, kasabın çırağiyım
denizöğluyum,
her taşın altında örümceğim var benim
bütün kitapları okudum yüzde onsekiz
bir bahçede oturdum, gölgesinde çınarın, kumsalın berisinde
komşunun karısına aşık oldum gizlice
silah sıktım denize, battı karabataklar
bir söğüdün suya değıyordu elleri
yürüdüm gittim ben de, midye mezarlığında suzinak adımlarım
bir bando geçti sonra, alkışladık parıldayan kornoları zilleri
kasabalılarla ben, ölü bir albayın oğlu, uygunadım yabancı,
çocuklar geçti, bayraklar, yengeçler geçti
çamlıktaki gizli yerime kaçtım, ağladım
günebakanlar güne bakıyorlardı

o bahçeye gidiyorum, denizden dönüyorum
(daralıyor sokaklar her geçen gün)
çınarın gölgesinde incil okuyacağım
düşmese ya aklıma komşunun karısı
balkonda çamaşır asar,
terlemiştir koltukaltları
bütün kadınlar çamaşır asar
pazar günleri
yorgun evlerin bembeyaz
kanayan bayrakları,
bir de pazar kurulur
kabasaba kasaba kalabalığı,
vapurlar gelir karşıdan, masmavi köylüler
ellerinde şeftali ağaçları

biri durur birdenbire, gökyüzünü seyreder
denize atlar çocuklar vapurun tepesinden
biri dürbünle bakar geçen gemilere
ell sallar tayfalar, bulutlar kaçıp gider
bir bisikletli geçer, bir cemse bir fellini
bir çalpara bir klarnet, bir cümbüş bir kıyamet
çadırları kurulur çingene panayırının
bir kadın orasını açar, şingirdar
ve ben rakı içerim mezese boklu balık
kasabanın yabancıyım, hep denize gideni
belki ahır bozması sinemada karanlık
bir düş kadının ağızı beni de emer
ve dik duran dudakları kırmızı,
biri resmimi çizer karakalem, gözlerim

duru sular gibi sığlaşır
ay doğar en nihayet denizin üstünden
sandallar aya bakar, ay sandallara

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 2.Sokaklar Evler

binlerce düş, binbir gece
bir kapının ardında, dört duvarın arasında zebercet
şehzadeler, keloğlanlar, superileri
dışarda kar zelzele yağmur çamur silahlar
çıkıyorum sokağa, resimlerine bakıyorum kitapların
makaslar uçaklarım, şehirlerim iskambiller mandallar
sofrada konuşulmaz diyor babam, ağzını şapırdatma
mendilim tertemiz işte, tırnaklarım kısacık
yakamı annem takıyor, pabuçlarımı bağlıyor, öğretmenim
kırmızı kurdela takıyor önlüğüme hep pekiyi pekiyi
oysa bildiğim tek yol okulun yolu
kurtla kuzu, kargayla tilki, ateşle su
fişler fasulyeler yalnızlığı
(yatağımı ıslatırsam kıcımlı yakacaklar
küfredersen ağzıma biber sürecekle
bilemezsem kulağımı çekecek öğretmenim
karanlıktan korkuyorum, hortlaklardan korkuyorum
karatahta, karakoncolos, aritmetik)
mehtap'a çükümü gösteriyorum,
o da bana gösteriyor: onun yok
amcalarla teyzeler soruyor büyüyünce
ne olacaksın anneni mi babanı mı daha çok
doktor olacağım bir de pilot bir de baterist
ve mimar ve oyuncakçı, ikisini de

sonra biri itti beni bir yere düştüm
kerevetine çıktığımız kıssadan hisselerden
ben giderken o gider tın tın eder gölgeden
salıncaktan kaydırdıktan tahtirevalliden
dil üstünde kaydırılmış bilmecelerden
buz tutmuş bir havuza, kum havuzuna
masallardan mesellere itti beni, boğuldum

gördüm: trahom, yalınayak yalınca karabasan
çocuklar gördüm: oyuncakları kırık
gördüm gözyaşının bembeyaz olduğunu
aktığını insandan insana

sonra biri çekti beni bir yere çıktım
un deux trojs davul zurna bir `ki üç
yatırınca ağlayan fatoş bebekler, kamyonlar
likler misketler artist resimleri
ne uslu çocuklardık evde dağ nehir şehir
kim kiminle nerede ne yapıyor
ali baba saatin kaç oynuyoruz biz burada kızlarla
evcilik oynuyoruz, öpüşüyoruz
mendilim köşe köşe oynuyoruz, müselles
don oynuyoruz kukalı saklambaç
önüm arkam sağım solum
ebe sobe çocukluğum

sonra biri itti beni bir yere çıktım

birdenbire büyüyen çocukların cenneti

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 3.Lunapark

Melih'e.

lunapark hazır: satılık sevinçlere
ellerini çırpan çocuk, bu dev aynası
gördüğün sen değilsin ölüm

hayat böyle ışıklı değil ki çocuk!
bu yalnızca devamı bildiğin bir masalın

dönme dolap dönüyor, görüyor musun
yıldızlara çıkaracak seni şehrin üstüne
ama çocuk, ineceksin bitecek
ayakların kupkuru yere basacak

haydi bin dön ispanyolun eteklerinde
ispanya'yı görmeden öleceksin madem ki

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 4.Yitik Bir Babanın Peşinden

baba bağışla beni.

akşam oldu, kör oldum, çözüldü ellerimiz
sesim kısıldı baba, katıldım kaldım
sana seni sevdiğimi söylemiş miydim
bağışla beni baba, ölmezsin sandım

nasıl sessiz çırtın öyle kanatlarını
neden böyle sessiz yaşadın baba
biliyorum aşk bitiyor, şiir susuyor
ölmeyecektin baba, bağışla beni

baba, bağışla beni.

mümkün mü yeniden başlamak şimdi
konuşsan ya, sohbet olam dil olam
yetim kalacak sesim, söyleyemediklerim
ölüyorsun, soluyorsun, baba bağışla

ölmedin biliyorum, bir oyun oynuyoruz
elma desem çıkacaksın masallar anlatarak
okşayarak saçlarımı, baba, şarkılar
söyleyelim, al udunu, bağışla beni

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 5.Şehir, 1

şimdi taşların da sol(u) duğunu biliyorum,
minareler ve çeşmeler gördüm yol boyu
köprüler, ulu dağlar, vilayet konakları
tam bu durduğum yer bir mezarmış eskiden
artık bulutların da öldüğünü biliyorum ben

sen hiç zamanın sesini duydun mu çocuk
hiç yokladı mı şeytan tenini
ama sana herkesin bildiği şeylerden değil
bildik bir şehirden söz edecektim...

bir şehir başka nedir? çiçekçi, manav
şu top koşturduğun mahalle araları
biraz daha büyürsen tekel bayii, genelev
kiliseler, oteller, cuma namazları
kapadığın kapılar, büyüdüğü odalar
bildiklerin, bilip unuttukların

sen hiç allah'ı gördün mü çocuk
hiç çizdin mi güneşi resim defterine
ama sana herkesin görebildiklerinden değil
körlerin gördüklerinden söz edecektim...

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 6.Dubna/San Sebastea

1.

dubna'ya gidiyorum, biten bir aşk çekiyor beni başlayan
karanlıkta yüzümü arayan bir çocuk ve nergisler
rüzgarına karışmaya dostlarımın, kalbime
masallar uydurarak, uykulara, şaraba

dubna! al beni kucağına, hatırladın mı
çılgın çocuğumdum ben, karadul, menalque
hiç sebepsiz yaşardım yağmurlarında
hiç korkusuz severdim sokaklarını, seni
hep ölecek gibiydim, gidecektim bildin mi
dubna! o eski şehrim değilsin biliyorum
ben de aktım heraklit'in ırmaklarında
hiçbir şey beklemeden dönüyorum sana

geliyorum dostlarım, bir suskun yalvaç gibi
kitabım yitik sözüm yok şeytanım uçtu gitti
çırılçıplak geliyorum, erkek gibi, teke tek
ecce homo ve işte tez geliyorum!

birdenbire caddelere çıkan sokaklarında
yürümeye, bir şairi öpmeye uzamış gözlerinden
çocuklara masmavi masallar anlatmaya
azade'yi bulmaya,
sarılmaya ona,
yitirmeye onu...

/aşk kırgını bir kadındır azade aziyade
yorulmuştur yolunda özgürlüğünün
şarkılardır, şiirlerdir adresi daha ziyade
evde yoktur, telefonu çıkmaz sokaklar
aşkla sever dünyayı, dokunmayı fütursuz
bir çiçeğe, buza, buluta bir erkeğe/

aşka doğru değil artık aşkla geliyorum
cehennemden dönüyorum cehennemlere
ölümünden dönüyorum hayata doğru
(hayat nasıl doğruysa ölüm de doğru)

2.

aklımda fikret mualla'nın sarıları morları
üstüm başım aklımın karası kırmızısı
gözlerim aklımın yeşili kahve rengi
işte aklım kar beyazı nar çiçeği turuncu

dönüyorum san sen,
dönmek san sebastea sancte ioannes
gizli gizli istavroz çıkarıyorum şarkı söylerken
dönüyorum bir semada, halayda, sirtakide
dönüyorum san sen,

aklımın renkleriyle dans eden sen sans

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 7.Şehir,2

yine o sokaktayım, kim bilir kaçınıcı kez
taşları çılgınca sevmişim, çılğınlıkmiş
sokakların k'ları yoruyor şimdi beni
yürüyorsam bir kez daha rastlarım diye
gençliğime, oysa yok,
güvercinler mesken tutmuş en bildik yerlerimi
ve dostların böyle küskün birer birer ölmeleri
nasıl genişliyor dünya / günlerimiz
bu şehir sevgilimdi, terketmiş beni

bu şehir sevgilimdi, terketmiş beni
oysa o ilk kapısından girmiştim şehre yine
sabahtı, yağmur vardı üstelik
demek yağın ben değildim artık, yağmurdu
çarşılar gördüm ışıllı ışıllı, ağaçlar aynı yerlerinde
elimle koymuş gibi buldum bir meyhaneyi
taşlar değişmişti öyleyse, evet
demek bir şehir bile yaşlanıyordu
meydanlar olacaktı, meydanlar yoktu
insanlar olacaktı, insanlar yoktu
telefonlar hep meşgul çalıyordu
insanlar hep bozuk çalıyordu
hep buradan taşındılar diyordu biri
biri resim yapıyordu sokakta
biri düşüp ölüyordu sokakta
öyle daralmıştı artık sokaklar
çocuklar kim bilir nerede büyüyordu
belki de yeraltında yaşıyordu aşk

belki de yeraltında yaşıyordu aşk
sırf bu yüzden biri öldürebilir kendini
ki öldürmüştü
sırf bu yüzden bir çocuğun
başı düşer gitarına
ki düştü
ve yüzünde kahredici bir gülümseme

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -A-Çocuk- 8.HiCaz

Hakan'a.

başı düşer gitarına, bıyıkları bir meraka eğilmiş
sekizinci notanın peşinde çocuk

duruşunda, çağrılara uyuşunda, gülüşünde
ansızın yitirilen bir küçük öfke
tektipleri hep iğreti duracak
yıldızsız ve silahsız bir yürüyüşte

sessiz bir konuk dağ köylerine
elinin tersiyle itip hayatı
içindeki sonsuz soluğun yabancı
yüzünde kahredici bir gülümseme

hiçliğini yaşayan (y) aşar kendini
bir gece gitarında, alaycı bir çiçekte

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 1.Sunu

C a z

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 1a.GoDot

UT qeant laxis

kalın kara bir do üfledin aklından
günlerin, yalnızlığın ritmini değiştirdin
saçlarını kestirdin, bıyık bıraktın
tesbih satın aldın bir işportacıdan
parklarda oturdun, gitmelere kalktın
çölde haykıranın sesiydin sen, sessizliğin,
hep bekledin, gelmedi neydiyse beklediğin

kalın kara bir do üfleyeceksin sıkıntıdan, ölümden
varoluşun bam teline basmak bu, cinnet
bir kasırga patlayacak bir aşk, yokolacaksın
şehrin bütün ölüleri üstüne yürüyecek
ansızın camını kıracak bahçedeki akasya
kendini saracaksın kendi derinle
bir cenin gibi bir ceset,
bekleyeceksin, gelmeyecek beklediğin

kalın, kara bir do üfle ellerinden, yüzünden
gökyüzüne bak, sular iç, otlara dokun
sonra sus ve dinle, bak: şarkı söylüyor şehir
kalın kara do'sun şimdi, godot'sun
vardır seni de bekleyen birileri, birşeyler
bekle belki gelecektir beklediğin, kim bilir

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 2.REmil

REsonare fibris

bir kıyıda duruyoruz, akıp giden bir denizin kıyısında
akıp giden: su, akıp giden: gökyüzü, akıp giden: kum
sen, ne olacak diye soruyorsun bu işin sonu
ben bir varım bir yokum

işte yollardayız ya ne olsun, duruyoruz, yürüyoruz
yün örüyoruz düş görüyoruz tırnaklarımız uzuyor
dostum, ne olabilir bu işin sonu
kuracağız saatlerimizi, çan çalacağız
durulunca su, yokolunca gökyüzü ve bitince kum

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 3.Mİlitan

Mİra gestorum

dünyanın tüm acılarını yükledi kör atının terkisine
ve bir tan ölümüne yayan yürüdü
ateşi ilk bulandı, ilk o yandı ateşiyle bataklığın ve buzun
küllerinden doğandı: mahir, mansur ve mesih
ve che'ydi ve bedrettin'di fuçik'ti

ilk varan tanrı katına, solgun yüzü destanların
altın postun peşinde bir çilgin çocuktu

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 4.FAntazyza

FAmuli tuorum

zen serserileri, gerillalar, korsanlar ve şairler
dozaşımı, darağacı, puruva, tirad
afrodit ve dione, mina oniks ve kuvartz
mysterica, düşülkem
bırakılmışlık

akışkan senaryoların son sahnesi
bir sevişme sonrası uykusu
jön azrail, yardımcı kadın fellasyo
abrakadabra, liserjikasitdietilamid

beynimin disketlerine bulaşıp duran virüs
tasarlanmış tanrılar, tansık narkoz ve koma
arketipidefenomen ve rüya tabirleri
her şey kısır zamanının bir adım berisinde

düşdökümü: düşünmek ve düşmek ansızın
düşe dönüşmek / kuramkurguyapıntı
dilemma: di'li geçmiş eylemsizlik çağı
'dil hayret-i gamla lal', ateş çalıntı

oysa aşk yalnızca düşlenebilir
nihil mihi alienum failatün est

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 5.SOLo

SOLve patuli

upuzun bir şarkıya başlıyorum, defolun
yalnız içimde yankılanacak sesim
kör alfabetesiyle yazacağım şarkımı
yalnız sağırklar duyacak, dilsizler söyleyecek
şarkımla topallar dans etsin istiyorum
ve çolaklar tutsun ellerimi yalnızca

ezgisi yok bu şarkının, ritmi de yok sesim de
neden toplandınız şarkım yok haydi defolun!
hey sen! neden attın önüme o batası paranı? !
sizdiniz bacaklarımı kıran, kör ettiniz gözlerimi
ama anlatmayacak şarkım bunları
hiçbir şey anlatmayacak, dilimi koparttınız
bu kırık keman, bu delik davul, bu soluksuz saksofon
ne söyleyebilirim size adımdan başka
adımı bile unuttunuz

söylüyorum şarkımı, bir kel şarkıcı
dişsiz tarak, sırsız ayna, yüzsüz adam: gökyüzü
kendime başlıyorum, kendimle başlıyorum,
gidin defolun ya da kalın tef olun
bir şingirtı olsun katın sesime

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 6.Lazarus

LABii victis

o ölü bir adamdı, paris'te öldü, büyük harpte ispanya'da prag'da
hep gri bir göğün altında yaşadı, dirisinden
ne hayır gördü ki ne umacak
dirilişinden

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -B-Caz- 7.Sîmurg

Sancte İoannes

her şeyi yakıp yeniden başlamalısın
bir şiire, bir aşka
her şey aynı kalacak
ama bu sefer başka

bir çığlığa si'den başlamalısın
kalacak yankısı bu kara boşlukta
yok bir kuşun alevden kanatlarında
yok birinin gelişinde, yoklukta

bütün şiirlere birden başlamalısın
vaktin az, imgeler uçup gidiyor
başlamak sanatıdır yaşamak
ömrün geçip gidiyor öleceksin

yakmalısın bu şiiri, kendini
küllerin aynasında godot'yu göreceksin

(şiirin devamı için bkz.: GoDot)

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-Mecaz 1.Sunu

M e C a z

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 1a.Birinci Kitap

/ Ahd-i Atik, Ahd-i Cedit, Kur'an /

inceikti, sarışındı, kibebe kalçalıydı
sülüsle yazılmıştı, sileksle kazınmıştı taşa toprağa
melendiz'le mavrucan'la gelmişti
yorgun atlar ülkesinden, zeytin dağı'ndan

birinci kitap mesih'ten söz edip gitti
bosch'un çarmıh taşıyan isa'sından
esasında reiner'in çarmıhta isa'sından
ve holbein'in ölü isa'sından asıl

bütün ölüler kadar ölüydü isa
gülümsüyordu,
morarmış dudakları,
kaskatı çenesi,
camlaşmış gözleri
ve gömdüler bir katakombun taban toprağına
sanki o değildi son yemeğin boynu bükük müneccimi
bir kadeh şaraba satılmış veremli yüzleri modigliani'nin
hep onun yüzü değildi
ve pasyonlarda çizilen o değildi sanki:
yalnızca bırakılmış bir şair, dönmeyecek
şeytan aldı götürdü, kılına dokunmadan
kanatlanmış seslerinde turna türkülerinin
'onlar yüce turnalardır, şefaatleri umulur'
kim bilir nerede şimdi, ne cehennemde

de ki: eliflammim. bidayette söz vardı
biz bu minval üzre vardık.
o zamanlar söz bizim
nezdimizdeydi
kün dediydik uçan kuşa
kurda yılanı
gayınkefnun. biz dedik
insan yapalım
suretimizde, bize
benzer kılalım
türkülerini, göçleri
konakları sevdaları
baharat ve pelesenk ve mür yüklü develeriyle
adin suretinde yarattık kainatı insanı
sam'ın ham'ın yafet'in oğulları
babel ve beytanya, eriha yerusolim
hanok irad mehuyael metuşael ve lamek
lanetlendiler, kana döndü
suyu nod illerinin...
nereden bilirdik böyle olacağını
kahinler dahi bilemediler kim
kain haindir!

başlangıçta söz vardı: sıcak, tüylü bir canlı

korkak sokulgan kinci delikanlı
düşmüş idi çöllere
dil dışına sürülmüş mesellere

beytesta'da beş eyvanlı bir havuzun başında
burnunda altın halka iken domuzun
deve tellal, pire berber iken
balta yatar iken ağaçların altında
ruh ve su ve kan tanıktır: tanrı bizi bıraktı!
yokluğunda, yokluğun çarmihında
bu dünyanın gökyüzüne, yitirilmiş topraklara

biz onu bırakmaz idik o bizi bırakmasa

şimdi bütün pietalar freskler ve teflerle
bütün kiliselerde camilerde, neflerde
bütün filpayelerine yüz sürüp karanlığın
messe basse ilahiler şad olası ruhuna:

sin, kaf. ince ve eflatun beyninin
kivrımlarında bir dilsiz beyzadenin
venesa'lı çömlekçiler kısır askerler

sin, kaf. ey feitiço, portekizli gemicilerin dil yükü
göklere kovulmuş ipliğinde hermes-ül heramis'in

sin, kaf. iyonya ve dorya'dan çalarak elmasını
altın çağın cennetinden kovan insanları ey!

sin, kaf. tanrı oziris'in tanrısı! ey rig veda
çudra ve paryanın prangası

hey yehova! elohim'in katili, ilk siyonist!
ey kutsanmış düşünce, yitik eylem, tevekkül!
ey afyonu halkların! dogmalar padişahı!
sinkaf ey sinkaf ey elinsaf ey!

işte böyle söyledi gitti: anastasis
ve tez geleceğim demiş, yalandır
buğdayla delicenin bilece ekildiği
ve babil'in yerle bir edileceği...

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 2.İkinci Kitap

/ Yasalar, Anayasalar, Yarasalar, Oza/

kara kaplı, el yazması
fi tarihi, anonim
sayılar yetmiyor sayfalarını saymaya
onu göremiyoruz, dokunamıyoruz ona
ÇÜNKÜ BÖYLE BİR KİTAP YOK! hiç olmadı

bir kadın duruyordu siklotronun yanında
nafile kara kuzgun, el yazması bir şair
seviyor dubna'yı, dostları var orada
na figa! na figa! na figa!

biz kendi işimize bakalım arkadaşlar
yurttaşlık bilgilerimiz milli tarihimiz
paşa paşa gideceğiz askere
yukarı çık kapıyı tıklad müdüre imzalat
evrakın vergilerin alyansın paran
gülünç olma, burada soruları biz sorarız
sen benim kim olduğumu biliyor musun
biz bu işin kitabını yazmışız
hakimiyet bilakaydüşart senin
egemenlik lamı cimi yok benim

bir kadın duruyor siklotronun yanında
biçare kuzgun kara kaplı bir şair
söyleyecek sözü yok aşka dair
fuck you! fuck off! fuck'em all!

bak buraya yazıyorum, demokrasi bu
tükürüğüm kurumadan bolluk bereket
her şeyi de devletten beklemeyelim
evrakın vergilerin alyansın paran
bittabi esrar seks ve her nevi rock yasak
ak tolgalı beylerbeyi hay'pş'kırdı hapşırarak
çok yaşa diyelim beyler, padişahım çok yaşa!
beyler ilerleyelim, ilerleyin, ilerle!
genelev yüz metre ileride, sağda
karakol yüz metre ileride, solda
allah nasip ederse yeniden geçeceğiz
tuna'dan viyana'dan filan kafiyelelele
destanlar yazacağız zengin kafiyelerle
gel vatandaş, gel hemşerim, en büyük sensin
yirmidört saat açığız, gel sana belletelim
ilahidir bekaret ve mevzuat ve mülkiyet
tağyir tebdil ve ilga yazıktır günahdır

bir kadın yok muydu yahu, görmediniz mi
kuzgun, hani kuştur uçar, bilmez misiniz
nuh nebiden kalma şair, tanımazsınız
as's.ktirin! s.ktir edin! s.ktiret!

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 3.Üçüncü Kitap

/ Proudhon, Makhno, Stirner, Tolstoy /

en yorgunuydu kitapların, en umutsuzu
dünya kadar yaşlıydı, gülünç, acınası
kitap bile değil kitlesiz trajedi
mezarlığı düşlerin, kişiliklerin

koca elleri varmış makhno'nun, romalı bir kölenin rönesansı
altmışsekiz asileri kadar uzun kronstadt'lı denizciler
ve mülkiyet hırsızlıktır, tutsaktır efendi de
insan insanın kurdudur, homo hominis deus
ene'l hak bayraklarının kapkara dalgalandığı
güzelim cinayetlerinde o güzel çağın

beyni sığsın diye kocaman alniyla caspar schmidt
purosunun külünü boş kadehlere silkermiş
bir adam ki hem piç hem korkunç yalnız
yalnız kendini taşıyan sütçü beygiri
ne kendisi olabilmiş, ne başkası, ne güzel
parmağında bakır halka maça valesi
bir sineğin ölümüyle, ne komik

çağdaş bir proudhon orhan gencebay
en yürekli jöntürkü yoksul mahallelinin
fabrikada tütün saran bir kıza tutkun
ve ilk taşı atan asıl
erdemiyile maria magdalena'ya

wagner'in atlarıyla dörtnala bakunin
çılgın bir koşu tutturmuş şibirya'ya
sonra çılgın bir koşu çarlığın kucığına
meğer ne çok şey öğrenmiş mussolini sorel'den
ve o züppe tailhade'i kendi dizeleri vurmuş
bir şıllıklarla herkes gibi yemek yerken yeryüzünde
meğer kendi insanları ele vermiş hepsini
ravachol'u bir garson, neçayev'i cinleri
ne brutus ne guillaume tell meğer ne de robin hood
yalnız biri yalnızca, sekseninde bir yazar:

kendi bacaklarıyla koşması ölümüne insanın
kendi tanrısıyla yalnız, kendi istasyonunda

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 4.Dördüncü Kitap

/ Günlerin Köpüğü, Bir Kara Kedi İçin Blues, Yüreksöken /

kolu kanadı, soluğu trompetçinin
içli mi içli trompet, dışlı mı dışlı
yüreğinde ölümcül bir üfürüm
sazında sekte-i kalp, sesinde ölüm

biz yazdık bu kitabı, o bizi yazdı
mavi salyangozlar yiyerek uçan
nenleri canlandıran, ayaklandıran çocuk
daraldığını odaların, aşkların bittiğini
bir kadının göğsüne
güzelim bir nilüferi
en iyi bilendi yerleştirmeyi
en yalnız, en solgun, en haşarı

bu kitabı biz yazdık, o bizi yazdı
zafer bizdik, öyle kirlettik ki herşeyi
kızıl derelerde yüzer mesihlerimiz
kızıldereler biziz, kızıldeniz biz
en büyük, en iğrenç, en başarı

bu böyle olacaktı, geçelim arkadaşlar
idimizin keyfinde, geçerken günler
ve dünyaya doyamadan, zavallı ölümlüler
bilmeden ne yer ne içer bu trompetçiler
en tokgözlü, en doyumsuz, en açlar

bu böyle olacaktı, içelim baylar bayanlar
kapatalım kapıları, satın alalım
kitaplar okuyormuş gibi yapalım
müzikler dinliyormuş gibi kendimizden geçelim
çocukları yanıtız bırakalım ki adam olsunlar
şairlere boş verelim, yazıp yazıp ölsünler
haydi orgazm olalım beyler hanımlar
en pahalı, en konforlu, en sıkı

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 5.Beşinci Kitap

Amor Volent İndique.
Aşk biryerlerde uçuyor.
/ Kürklü Venüs, Erdemle Kırbaçlanan Kadın /

ve adam bir rastgele buluşumun izbe evinde ki monogamlığın şuh buluşunda fuhşediyor
kadını
yaz gelüben anda baldır bayrak açan aşüftelerin resmi kurumsal geçidine kuyruk sallar
don juan
kızoğlankız tazelerin kulakarkalarıyla cebren ve hile ile kafalarına girilmiş beyzadeler
birebir eşlenmiştir

devlet yatağınızın altında, hazır ve nuzzar
aşağı tükürsek belden aşağı
yukarı tükürsek aşk ve bıyıklarımız

hala ge noktasını mı arıyorsunuz
aşkı mı arıyorsun, kırbacın yanında mı?

buralarda bir yerdeydi oysa, uçuyor
şimdi devletsiz göklerinde kalbinin

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 6.Altıncı Kitap

/ Le Petit Prince /

(ve insan her yeredir
yeryüzünde yeraltında, gökyüzünde yıldızlarda
her romanda bir jacquemort, her masalda bir çocuk
çünkü insanıdır insan insanın)

aşkın yılanı soktu çocuğu
yalan gezegenlerin gezgini çocuk
gülün nasıl güldüğünü
baobabın ne mene bir kötücül orman
bir yıldızın nasıl çingirak olduğunu
öğrendi çocuk

bir koyun çizim bana!
bir gezegen, bir çiçek
yalnızlığı çizim dostluğu, unutmayı, ölümü
yüzümü çizim dostlarım, evcilleştirin beni
sonra çizim üstünü adımın ve yüzümün

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 7.Yedinci Kitap

/ Kum Kitabı, Yolları Çatallanan Bahçe.../

demek terk ediyorsun
kör edeceksin gözlerini, yüreğini sağır
fildişi kulelerde kurmaca / küskün çocuk
aklın duvarlarında labirentlerin

bıkıp usanmadan
bitmek tükenmek bilmeyen
kitapların kitabını
mı yazacaksın?

karanlıklar prensinin
küflü
kütüphanesinde
sonsuzluğu mu
yaşayacaksın?

sen sessizliğinden sancılar savur suskun
yalnızlığına sokul
kıvrımlarına yürü, yankına tutun
düşle, yitir kendini
kendine tapın

seni yazdıkların hançerleyecek:

kınına hiç girmemiştir kanına giren hançer
ölmek bazen düşmesidir
kalemin elden

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 8.Sekizinci Kitap

/ Tutunamayanlar, Tehlikeli Oyunlar... /

kalemmini yere atıp kıranların
dağları delenlerin, çamları devirenlerin
cevherinde sessiz bir ur gibi yalnızlığı
büyütenlerin
eli
titreyenlerin
gözü
görmeyenlerin
bahtsızların, çulsuzların,
aşkı en iyi
bilip de yaşamayı
beceremeyenlerin

(kim kaldı eski kulağı kesiklerden
dünya kocaman bir hâpishane değil mi?)

ateşi çıkanların, çarpıntısı tutanların
utanmayı bilenlerin, hüznü seçenlerin
ateşi çalanların, körkütük içenlerin
adı filân olanların, olmayanların

kitapsızların kitabı
yazıldı / yazılacak
dokunaklı, okunaksız

d o k u n u l m a m ı ş

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -C-MeCaz 9.Dokuzuncu Kitap

/ Caz ve Çocuk /

bu kitap bir çocuğun ölümünü anlatır.
bach'la büyüyen çocuğun, caza doğru büyüyen ve cazla ölen.
ömrü bir çılgın doğaçlama senfoni
davul bebop, bas kontrabas, bir gitar ağır metal
çocuk en çok da çello, bir de trompet
buğulu bir trompet - belki soprano

evinde ölü bulunur. bir nisan sabahıdır.
yastığında bir kadının saçlarının kokusu.
tanrının eli kapatmış gözkapaklarını
melekler gibi uyuyor; sırtında ölümün menekşe rengi.
boş bir şişe, yuvarlanmış bir kadeh yerde kilimin üstünde
ince bir parça beyin (bir parça da duvardaki takvimde) ,
yıllanmış kan lekeleri; masa bir köhne daktilo,
son bir kağıt gergedan, yazılmış tarih düşülmüş (nisan 89):
duvara dayalı aynaya rujla yazılmış bir yazı (okunamıyor)
balistik raporu: nagant
otopsi: bitişik atış. bir çocuğun bedeni.
delil yok. darp işaretine rastlanmadı.
böyle düşüldü kayıtlara.
cinayet masası soruşturmaya son veriyor.
çocuğun, insanların yokluğundan öldüğünü açıklıyor bir şair
bir başkası kalkıp bu kitabı yazıyor.

bu kitap bir çocuğun ölebileceğini anlatır.
/çok mu önemlidir ki bir çocuğun ölümü?
her erişkin bir çocuğu öldürmez mi, değil mi?
bilmez misiniz! ../
bach'la büyütüştük onu, cazla öldürdük sanırım.
bizim bu yok dünyamızda
gündüzleri, geceleri yaşamıştı o
son gecesinde s'onuncu kitap'ı yazdı
bütün kitapları okumuştur (yüzde ondokuz)

şimdi, yayınevimiz
götaltına, gümbürtüye, kimyurduya giden
karambole, gargaraya, ayağa gelen çocuğun
kısacık masalını anlatan bu kitabı
siz sevgili okurlarına sunmaktan
çılginca kıvanç duyar...

(belgesel niteliği nedeniyle, çocuğun son şiirlerinden
mürekkep s'onuncu kitap'ı bu kitabın sonunda sunma
gereği duyduk.
tüm okurlarımıza hayırlı cazlar dileriz...)

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -D-Jam Session 1.Sunu

“Unutma ki evreni yargılamak imkansızdır.”

Uzakdoğu’da bir tapınak duvarından.

J a m S e s s i o n

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -D-Jam Session 2.Durumlar

adam karşılıkların ta karşısında durdu
aklını aldı avuçlarına durduk

bu çok berbat bir durumduk
adamin bu duruşu duruş değildi
bu duruşun gözü göze benzemiyordu
biyıklı bir durumduk

kadın da durdun bu durumda
duruşun işveli, can atıyordu
sorduk ki bu duruşa bir vuruş kaç kuruşmuş
abazan memelerinde nabazan atıyordu
gördük ki kadın kadana kocasına inadına
kocaman memeliydik

hiç olmazsa kadın durmamalıydık
hiç hoşuma gitmemişti bu durum
durup dururken duruşlar duruşmalar

durma yürüdüğüm durgun suları ey günlerin
çaresiz ben de durdum
bir saatin duruşuydu duruşum
aklımda başka durumların duruşu
dupduru bir dürtünün duralayışı
söyledimdi, hiç hoşuma gitmiyordu bu durum
durduk yere bu dram, bu burukluk

daralmak şöyle dursun durulduk!

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -D-Jam Session 3.Mekanlar

adam karşıların da karşısında durdu
belleğini aldı avuçlarına sorduk

nerelerde yaşamaktı bu ne biçim yaşamaktı
evlerde doğan evlerde büyüyen
huzur apartmanları genelevleri
meyhaneler hastaneler aptesaneler
uzağında kıyıların, karanlık, kahramanlık

adam bir meyhaneye girdi oturdu
balık rakı ve kadın geldi, öpüştüler
adam nerelerden geçip gelmişti
ne mapuslar yatmıştı, badireler
kadın da güzel güzel çeyizler işlemişti
hiç durmadan bir saat işlemişti
tebeşir silgi ve sidik kokan sınıflarda
işçi sınıflarında parti hücrelerinde
tezgahlarda vitrinlerde meydanlarda
gözü kara bir hüzün
içinde adamın kadının dışında

adam kadının içine girecekti
hüznün tohumlarını sağacaktı
kadın dünyaevine girecekti
dünyanın dışına kağacaktı
evler aşkların içine sığacaktı
bense kapıyı çekip çıkacaktım

hoşçakalın ey mekan! herkes kendine!

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -D-Jam Session 4.Kurumlar

adam karşitların karşısında durdu
yüregini aldı avuçlarına gördük

kadın ne büyük devletti adamlar için
devlet ne sarsılmazdı, cinayetti
kendi bedenlerinden öğrenen adamların
kanadıkça kendinden nefret eden devleti

adam diz çöküp secdeye vardı
benim için çoğalınız buyurmuşlardı
çoğaldıkça okullar da çoğalacaktı
tarih felsefe mantık ve seçim sandıkları
aydınlatacaktı bütün karanlıkları

adam sonra sirozdan ölecekti
kadın rahim kanserinden
çocuklar serpintiden /
devlet varolacaktı,

yok olacaktım!

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -D-Jam Session 5.Feşmekanlar

neyin var bugün senin dedi adam kadına
yok bir şeyim dedi kadın, ne diyecekti
elle gelen düğün bayramdı yani hani
baka baka kararırdı üzüm üzüm
bir berber bir berbere falan filan feşmekan

biri çıktı söyledi, duymadık anlamadık
biri sustu duyduk ama hiç oralı olmadık
biri hiç durmadan konuştu sustuk
biri ben diyecek oldu susturduk

çaresiz, ben de sustum
oturduk. şehri kustum
ağdalı, bozbulanık.
akşamdan soluğumda mavi bir uyku
bütün sözlerim yalan bütün şusmalarım
bir yerdeyim sanki orada değilim
hiç ölmeyecek gibi yapıyorum

sanki bütün bulutlar, dostlar ve annem
bütün bu geçen günler falan filan feşmekan
varmış gibi yapıyordu. yoktular

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -E- S'Onuncu Kitap 1.Sunu

-tanrım, tanrım! neden beni tek yarattın?
-what the fuck could i do, my silly son!

S`O n u n c u K i t a p

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -E- S'Onuncu Kitap 2.Son Yemek

“İntihar başka insanların yokluğudur.”
P. Valery

on kişiyiz masada, son yemeğin on adamı
bir adamdan artakalan on adam belki
isa'dan sonra cansever'den sonrası
oteller kenti'ni mırıldanıyor biri
bir otel de sizin adınız, diyor
öyleyse neden bu kadar kalabalık sokaklar
nereye gidiyor bunca gemi, bunca gökyüzü

on kişiyiz masada, yahuda yok isa yok
herkes kendi damarlarında dolanıyor geceyi
bir türkümüz yoksa bile güzeliz
ne nifak var aramızda ne teklif
söz vermiş değiliz birbirimize
susmaları susup gideceğiz gitmeleri hepsi bu
ve kadınlar da yok, kadınlar yoktur

on kişiden biri benim, biri bir eski şair
ölüm günlerinden kalma gözleri,
biri sana konyağından sunmanın ustası
masalların ölümsüz beyaz atlısı,
uçan halılar dokur seslerden biri bütün
çarmıhlarında acının gitar çalarken,
birinin saçları uzar, savurur hayata
satın alınmış düşlere, imkansızlığa,
birine kimse dokunmamıştır daha
dokunsalar ağlayacak gibi güler ağız dolusu,
biri en çok bir kızın babasıdır
yitirilmiş akşamlarda ud sesidir,
biri de hiç büyümeyen o çocuk
terkedilmiş bir denizin kıyısıdır,
biri bütün ölümlerle öldürmüştür kendini
döner durur rüzgarında değirmenlerin,
biri bütün kadınlarla evlendirmiştir
karanlık karnında kendi halkının

on kişiyiz masada, on kişi kaldık
onuncu köyden de kovulmuşuz ve yalan
dışarıda baş-arının tahtını kurmuş
son yemek bu, kapıları kapattık yaşamaya
çıksak aşk meşk, çıkmaz sokaklar çıksak
hep birlikte çıkacağız
hep ölüme çıkan yollara
başkaları yoktur çünkü, bundan başka dünya yok!

yalan söylüyorum.
on kişi değiliz artık.
onbir kişiyiz, arttık.
bir adamdan artakalan on adam ve bir kadın.

biri benim on adamın
dokuzu sen
ben, kendimde benim
kadın, kendinde kadın
ve kaldırdı başını çocuk o gece gitarından
işte şimdi caz ve çocuk, örs ve çekiç,
süslü kanatlarını
mıhlayan çiviler yere
hayata, yeraltına
kalbime

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -E- S'Onuncu Kitap 3.Nagant

1.

uyandım. kalkıp bir de baktım ki babam yok
gözlüğü duruyor, bir bardak şuda takma dişleri
adı soyadı duruyor osman çağlayan
alyuvar sayısı duruyor saati duruyor babam yok
aradım her yeri kitaplar karıştırdım: yokoğluyok

2.

adım yok. adımlı siliyorum nesnelere, insanlardan.
bunu nasıl anlatabilirim? adım yok işte, yok ediyorum!
altı harfli adımlı. sekiz harfli soyadımlı.
önce a'yı. aptalın a'sı. arkadaşın aşkın aşkınlığın.
adım hldn çğlyñ.
lezzetin ve leşin ve lirizmin l'si sonra.
doktorun dogmatizmin devrimin d'si.
umudun uzaklığın umacının u'su.
çocuğun çiçeğin çalgının ç'si.
nasılın neredenin nenin n'si. yalnızlığın y'si. haldun'un h'si.
ve yumuşacık g'si hiçliğin.
adım yok işte, adım yok şimdi.
bütün varlığımla seçiyorum yokluğu.
varoluşçu değilim, yokçu değilim. ne de marksist artist
brahmanist
siyonist mazohist anarşist realist eklektisist mistisist
pediatrist
makinist senarist merkantilist oportünist kemalist
haldunist
beynim yok. beynimi siliyorum defterden.
hiçbir şeye inanmıyorum.
hiçbirinize inanmıyorum.
yalanı siliyorum defterden. mutluluklarınızı, hüznlerinizi.
oynuyorsunuz.
hep oynadınız, hep oynayacaksınız.
bütün oyunlarınızda oynadım. istifa ediyorum.
hiçbir şey yitiremez artık her şeyini yitiren.
artık tükenmek de yok.

3.

dokuz adam var ama. bir de kadın. biraz daha,
biraz daha kalabilirim bu yerde.
biliyorum, tektir milat. isa yalnız bir kez gerilebilirdi çarmıha.
çarmıh tektir.
çarmıhtaki insan tektir.
ne tanrı var orada, ne de kudüs'ün ruhu
dünya üçgen değildir, yuvarlaktır
yuvarlanıp gideceksin yaşarken zamanını

uzak şehirlerin kenar mahallelerinde, çığlık çığlığa ve donuk pazar günlerinde. kızgın kiremit rengi çatılar, kanayan bir gökyüzü. antenler, spikerler, frikikler, dırdırlar, çocuk ağlamaları, deterjan kokusu

yeşil biber beyaz peynir koyu külkedisi rakı

sen ey büyük şehirlerin küçük serserisi
ulan bir pazarımız var, demeden hiç kimseye
sen beni artık sevmiyorsun, demeden
iflah olmaz varoluşunla başbaşa
kendi sonsuzuna dek oturacaksın.
duvarlarında posası içli yaşantıların.
duvarları yumruklamıyorsun nicedir.
yalnızlığın yakasını bıraksan düşeceksin.

sen ey küçük şairim, aşkın çocuğum benim
genceciksın, inceciksın
önüne de ardına da bakmadan
lirini tıngırdatıp yürüyorsun ya şimdi
senin kadar şiirliydim bir zamanlar çocuk
tanrıydım da eskiden
gözlerimde dans ederdi bulutlar,
yağmurlar saçlarıma yağardı
oysa şimdi alıkoyan bir şey beni içimde
yorganlarımı koklamaktan.
tarihin şu hiçleyici kokusu.
en rezilinden bir kahkaha.
soluğumun büyüğü çocuk / büyüdü soluğum /
durma aktı şeylere, kayıplara karıştı
yüz sayfalık bir ömür, esrimeler ve kösnü!
işte şimdi lirimi yok
yok dilim, yok lirazmi günlerin
artık şiirler yazıp savuramam gökyüzüne
şiirler yazar beni, toprağa çeker

bu şiir de biterse ölürüm çocuk
bilirsin, çiviye söker çivi
bilirsin, külli nefsin zaikat-ül mevt
bu şiir de beni öldürür çocuk

4.

ben bu şehre nasıl geldim?

belki bir tren. basbayağı bir tren. kasketli, bıyıklı adamlar.
başörtülü, suskun kadınlar. ahmet, mahmut, şerife
nüfus kağıtları. ilkokul diplomaları. askerlik belgeleri, evlenme cüzdanları, ikametgah
ilmühaberleri, tapu kayıtları, aşı kağıtları, mahkeme ilamları, oy pusulaları, doktor
reçeteleri, sabıka kayıtları, ölüm ilanları.

neden bu trendeyim?
bir adın olduğu için. annen, baban, soyadın, nüfus kağıdın.

bildiklerin, bilmediklerin. dostların, aşkların.
adım yok.
adın var, adın haldun.
haldunhaldunhaldunhaldun
anlamsız.
her sözcük kadar anlamsız.
yineledikçe anlamsız, anlamsız yinelenmese de.
ve sen sırf anlam için bu trendesin.
anlamsız olduğun için.
hayatın bir anlamı olmadığı için.
hayat anlamsız olmadığı için.

trendesin. bu yüzden haldun adın. bu yüzden yatıyorsun kadınlarla. bu yüzden noktalarını koyuyorsun harflerin, ıckılar ıciyorsun, dusler kuruyorsun, sarkılar soyluyorsun, bacakların ağrıyor ve bir sivilce çıkıyor yüzünde, ne halt edeceğini bilemeyişin bu yüzden, alışamadın yaşamaya bu yüzden bu şehirdesin

yenilmiş insanlar arasındasın
sevgisiz insanlar arasında
korkak insanlar arasındasın
yalan insan
kahpe ins
ölümlü
yitik yaşamasız

insanların yerine yaşıyorsun
yaşasınlar diye ölebilirsin,
sokakları yaşasınlar,
yaşasın sokaklar!

başkalarınıninkine ulanabilecek bir öyküm yok ama!
geçmişim yok benim, bu nasıl şizofreni?
bir kuleye tırmanıyorum ağır ağır,
derin morlar dinliyorum hüzünlü maviler
kanım pıhtılaşıyor akıyor gözlerim
dinmeyen bir bulantı
uçup giden bir soluk, bir solukluk

tanrısız ve sanrısız yaşıyorum

ben bir tahta sandalyeyim
amma rokoko
ömrüm geçiyor önümden
oturuyorum
ben bir garip pencereyim
kafes arkası
artık örtük kanatlarım
çırpınmalar uçup gitmiş

sevişmenin çocuğuyum, küçük ölümün
zarlarımı delerek akan kuyruklu yıldız
mor doğmuşum bir sabah, çığlıksız

bir sabah ölümüyle öleceğim

şimdi tarihin bana ayırdığı bu kalbi gibi temiz sayfaya
ömrümde dolanırken nasıl hiçtim, tanrıyım yazıyorum
latin harfleriyle yazıyorum
su yazıyorum, hava toprak ve ateş
kan yazıyorum, nefes kağıt karanlık
leff-ü neşir yazıyorum anasır-ı erbaa
şiir yazıyorum, şiir de yazıyorum
neşredilmeyecek nesirler, nesiller mesihler resimler yazıyorum
resimaltları yazıyorum, buzüstleri yazıyorum
yazdıkça kışıyorum üşüyorum düşüyorum
açlığa razı ağustos böceği
sözcüklere yapışmış bir kene
şarap kokulu tahtakurusu, orta sınıftan
ve ilk yangınlarda tutuşacak kağıtlarda varoluşun parlak izlerini bırakmaya çabalayan
ölümsüz sümüklüböcek
küçük, gösterişli, serseri, iğrenç

aynaya bakıyorum.

aynaya bakıyorum, bir yeraltı çalgıcısı
yüzyıllardır sesleri birbirine ulayan
belki buna yazgılı,
kanatlandırdığı seslerle uçan yeratlı
çalgıcısı.
bakırın parıltısı oynaşiyor yüzümde
parmak uçlarımda koyu bir ırmak.
hiç bitmesin bir gecenin solosu bu.
bitecek gecenin solosu.
ama solosu gecenin
ama gecenin solosu

aynaya bakıyorum.

aynaya bakıyorum, ayna bana bakıyor
ayna aynı ayna değil besbelli
kollarım uzuyor, büyüyor başım dönüyor
gülüyorum
ayna bana bakıp bakıp gülüyor
nereden tanıyorum bu sırrı ben
neden sustu o ırmak, o parlak piringç?

dönüyorum: penisilin, alkol, lityum, nikotin
kanserle angınayla melankoliyle
bioritm mukavemet termodinamik
bir çingene falıma bakıyor metafizik
elime mi bakıyor ki yüzüme bakıyor
ben kimseye bakmıyorum artık, yalan mı
bilim biliyorum bütün fallarım ölüm

söyledim, dixi:

dönüyorum
ölümünden

dengimde ölümü anlamlı kılamasa da içime gizlediğim bir totem olarak var eden neden.
ateşe iyice sokulup yakıcılığını özümseyerek dönmek serin sulara...
ancak böyle buz tutabilirdi ateş
ve bir gün yeniden çözülecek buz
sonsuz dek,

5.

gece.
" büyük laciverdi bahçe "
rüzgarda kavaklar, mezarlık ve dolunay
sokaklarda buz tutmuş kedi ölüleri

işte evdeyim yine evlerdeyim eldeyim

ne zaman bitti yemek? nasıl bir kez daha çarmıh? hala yaşıyor muyuz? her akşam aynı
eve dönebilmenin rahatlığıyla dönebildik mi evlerimize? neden bir kez daha yalnız?
peki' ya biten neydi? başlayan ne?

karanlığında boğuyor soruları gece
işte iç sesinlesin kendinlesin
kendi sorularına kendi yanıtlarınla
bir de çeliğin sesi gece boyunca
hızarlar değirmenler tanklar mı bilinmez
uykusuzları çıldırttığı rivayet,
aynalar bir de yıllardır tanıdığın
karşılıklı oturmanın ustası, uysal
bir de sabah ezanları, selalar
hem de senin şarkıların, gecenin şarkıları
her geceyi bitecekmiş gibi yaşayanlara
yaşlananlar, daralanlar, ağrıyanlara

v e ö l ü m s ü z i n s a n l a r / ö l ü m l ü t a n r ı l a r

6.

merhaba kalbim
şaşmaz saat, metronom
alabildiğine güzel
verebildiğine aşk

canım şiir ey,
ayağında salla beni ninni
düşler masallar anlat bana sevgilim

yalnızlığım teşekkürler
çarmıhına ger beni
seyredeyim dünyayı bu karanlık tepeden

hep bir eksilterek yazdım neden
varoluşum uçup gitmesin diye
ağlamamak için, çıldırmamak
gidiyorum, büyüdüm
ben bet sesli bülbülüm
gül susarken öten bülbül
gün doğarken susan bülbül

hoşçakalın şehirler
zamanım, teşekkürler
veda anne, selam baba
teşekkürler kadınlar kardeşler taşlar
ne güzeldi yüzleriniz, bu ne güzel desen kilim!
ve elveda çığlığım, sesim: sevgilim

Haldun Çağlayan

Caz ve Çocuk -E- S'Onuncu Kitap 4. S'Onuncu Kitap

/ Ahd-i Ati /

kitapların en sonuncusu bu kitap
daha yazılmadı, belki hiç
yazılmayacak

yazılırsa bütün dillerinde dünyanın
tüm insanların el yazısıyla

daha fazla bilgi için bakınız:
adı geçmeyen eser
sonsuzuncu bap

Haldun Çağlayan